

KLUB PATHFINDER

LESNÍ ŠKOLA KLUBU PATHFINDER POKRAČUJE...

V časech koronavirových omezení jsme se pravidelně scházeli při on-lineových prezentacích. Dvě víkendovky jsme museli zrušit, a proto jsme netrpělivě očekávali letní rozvolnění, které dávalo naději, že tábornickou praxi budeme moci trénovat „naživo“. Ve čtvrtek 1. 7.

j jsme se konečně sešli pod pathfinderskou vlajkou na malebném tábořišti v Raduni a rozjeli jsme výcvikový program v outdoorových oborech, které jsme již předtím teoreticky „nakoušili“.

Dvanáctičlennou partu průběžně doplňovali jednotliví instruktoři LŠ, kteří nemohli být přítomni po celou dobu. Každý přispěl k výuce ve svém oboru a frekventanti se měli co otáčet, aby v oblasti, kde měli v tábornické praxi mezery, je mohli za podpory zdatnějších kolegů úspěšně zacelovat.

Nejedna dovednost se ukázala být v naší praxi „polem neoraným“ a vyžadovala trpělivý trénink – zkuste např. rozdělat oheň třením dřev nebo křesáním... Na internetu najdete desítky návodů i s ukázkami, ale když k ohňovému „nádobíčku“ zakleknete, je všechno jinak. Ještě že měl Roman s námi „svatou“ trpělivost, aby nám dopomohl k vítěznému zvolání: „Heuréka!“

Bobr se Samem, který se u něj připravuje na mistrovskou zkoušku, nás zasvěcovali do tajů práce se dřevem a výroba krabiček z kůry a lýka se ukázala být docela zajímavou aktivitou. Stačí vědět, jak na to, a pak už to jde „skoro“ samo...

Tauri nás cepoval v dodržování „štábní kultury“ při slavnostních ceremoniích a naši vytrvalost prověřil úkolem doslova a do písmene náročným – slavnostní oheň zapálený na počátku tábora udržet při životě bez vyhasnutí po celou dobu trvání tábora. Říkal tomu „věčný oheň“. A řeknu vám, někdy dalo fušku z jiskérky v popeli rozfoukat plamen – to když jsme se špatně domluvili, kdo ho má právě na starosti. Při vyhasnutí nás totiž čekala „hrozivá“ sankce...

Originální přístup k výuce náročného oboru – poskytování první nezbytné pomoci při zranění –, zvolil externista Dawy. Jeho veskrze praktická prezentace byla „prošpikovaná“ historkami ze záchranářské praxe, takže se přitom nikdo nenudil. Jeho výrok, že „každý vážněji zraněný je vlastně ‚mrtvý‘, kterého se pokoušíme přivést k životu...“, se dostal až na táborovou nástěnku a do kroniky LŠ.

V sobotu jsme se s Jerryem zamýšleli nad tím, jaký je rozdíl mezi VÍROU v Boha Stvořitele a NÁBOŽENSTVÍM.

Co a jak zasévat do srdíček našich mladších kamarádů pathfinderů, aby nezůstali jen u členství v církvi, ale nabyli osobní důvěry v Pána vesmíru a našeho Spasitele. Špuntek pak přidal svou úvahu nad Bibli, co by mohlo být zdrojem informací o Bohu, které jinde ne-najdeme.

Odpoledne k nám přijel Sokol s nabídkou jedinečné exkurze do krajiny břidlicových lomů v okolí Jakartovic. Osmikilometrová vycházka s neotřelým výkladem se nám všem moc líbila.

V pondělí si nás vzal do „parády“ perfekcionista Čajík ze Znojma. Pravda, všichni jsme už z luku někdy stříleli a každý máme svůj osobitý styl, ale Čajík nekompromisně trval na tom, abychom si my, vůdcové, kteří učíme „mladochy“, osvojili styl předpisový. Bude to ale asi běh na delší trať...

To a mnoho dalšího jsme zažívali při naplňování výukového programu LŠKP.

Hodiny i dny tábora utíkaly rychlým tempem, které se na chvíli zvolnilo, když skvělá kuchařská „dvojka“ – Milan a Janka – zavolali „OBĚĚD!“ Tomuto volání se nedalo odolat. Vždy pro nás připravili nějaké chutné překvapení, u kterého se dalo příjemně posedět do doby, než Jerry znovu zavelel k dalšímu tréninku...

Poslední večer byl slavnostním vyvrcholením našeho týdenního snažení. Purpurová záře táboráku osvěcovala a hrála zpívající táborníky a od ohně se nikomu moc

nechtělo odcházet. Někteří v tichém

zamyšlení u ohně setrvali až do zčernání posledních uhlíků, které jsme si pak někteří odnesli na památku času prožitého v přátelském kruhu kamarádů stejně „krevní skupiny“.

Příští den dopoledne zhasla i poslední jiskřička „věčného ohně“, došlo na poslední nástup v krojích KP, sešli jsme se k poslednímu skrytí vlajky a pak Jerry vyprostil ze špaluku sekeru, coby symbolu usilovného táborového snažení. Náš tábor LŠ byl u konce.

Díky Bohu za jeho ochranu a požehnání, které jsme vnímali spolu s darem vytrvale krásného počasí.

Díky všem, kteří svým vstřícným a přátelským přístupem čas tábora první Lesní školy Klubu Pathfinder 2021 udělali užitečně stráveným a hezkým.

Budeme rádi vzpomínat...

(PG)

LESNÍ ŠKOLA KLUBU PATHFINDER POKRAČUJE...

Sam, Rosta, Honza, Nejdžr, Petka, Špuntek
a Filip, Tauri, George, Bobr, Jerry, Roman,
(Sokol, Dawy, Čajík a Milan s Jankou)

Z reflexe účastníků:

Myslím si, že jsem se během tohoto týdne opravdu vrátila ke kořenům a mnohé pochopila. Celému týmu lektorů děkuji za skvělý týden, našemu Stvořiteli za nádherné počasí, které jsme měli navzdory všem předpovědím.

(PK)

Ještě jednou bych chtěl poděkovat celému týmu instruktorů za fantastický týden na táboře LŠ i za celou myšlenku Lesní školy a její organizaci. Možná že si my frekventanti ani nedokážeme představit množství úsilí a času, který jste tomu věnovali. O to více díky. Velmi mě to inspirovalo.

(PG)

